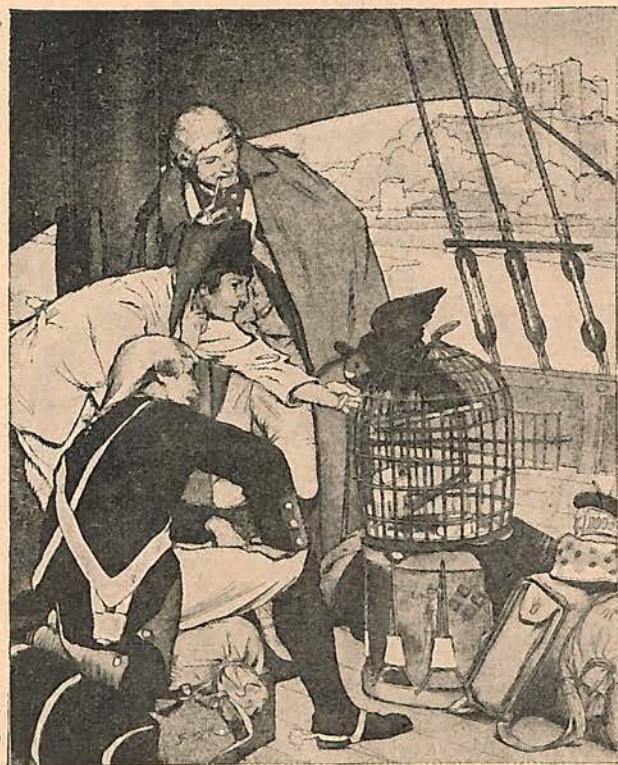

Отъ Туръ той попържа като истински драгунъ и вика колко му сили дър-

жать: „Пусто опустѣло! Майка му ста-
ра! По дяволитъ!“

* * *

Следъ едно великолепно пѫтуване и следъ като е видѣлъ доста градове, Зеленъ-Зеленъ пристига въ Нантъ. Една пратеница отъ обителта го чака на пристанището; папагалътъ я познава ведна-
га по голѣмата ѝ забрадка. Той е недоволенъ, че напуска своите приятели, дра-
гуните, които го тѣпчеха съ сладкиши.
Той не иска да отиде въ обителта, той
вика и се дѣрпа. Но лодкарътъ го пре-
дава на инокинята. На поздрава, който
тя му отправя, той отговаря: „По дяво-
литъ!“ Драгуните се пукатъ отъ смѣхъ,
но не задържатъ своя младъ новобра-
нецъ, който напразно ги вика да го
освободятъ. Децата подъ каменния сводъ
предъ старата улица гледатъ съ възторгъ
хубавия Зеленъ-Зеленъ.

* * *

Камбанитъ на обителта въ Нантъ известяватъ, че пристига Зеленъ-Зеленъ.

Инокинитъ и пансионеркитъ сѫ се съ-
брали да посрещнатъ своя гостъ. Изва-
ждатъ го отъ клетката и го слагатъ на
пржта.

Юнакътъ прави въ началото добро
впечатление съ своята миловидност, съ

